

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ НА ПРОЕКТА НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ПРИЕМАНЕ НА НАРЕДБА ЗА ДЪРЖАВНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОРГАНИЗИРАНЕ НА ДИСТАНЦИОННА ФОРМА НА ОБУЧЕНИЕ ВЪВ ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА

№	Организация/ потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	anitavt (10 декември 2020 г. 15:17:59 ч. – Портал за обществени консултации)	<p>Работата в онлайн сферата би допринесла за необходимата модернизация в системата на висшето образование, но при въвеждането на такава форма трябва да се направи всичко възможно за предотвратяването на проблемите, които биха я съпътствали.</p> <p>Също така, трябва да се помисли дали само споменатите мерки ще са достатъчно ефективни за качествено онлайн обучение. На първо място, трябва да се спечели доверието в такъв вид система, за да може да се провеждат ефективни занимания, които да не са просто проформа.</p>	Приема се по принцип	Не се съдържа конкретно предложение.
2.	konarcheva (10 декември 2020 г. 15:32:41 ч. – Портал за обществени консултации)	Съгласна съм с Анита, че трябва да се гарантира спечелване на доверието в онлайн обучението, тъй като съществува доста скептицизъм в момента. Осигуряването на качествено дистанционно обучение е важна стъпка за развитието на образователната система в България, защото то има своите плюсове. Освен това може да бъде създадена хибридна форма - тоест онлайн обучението да допълва присъственото такова.	Приема се по принцип	Не се съдържа конкретно предложение. Наредбата регламентира изискванията за организиране на дистанционна форма на обучение, а не за дистанционното обучение по принцип.
3.	estelailieva (10 декември 2020 г. 15:58:33 ч. – Портал за обществени консултации)	Модернизацията на информационната система е нужна стъпка към подобряване на ефективността на образователната система, особено в извънредната ситуация. Съгласна съм, че е необходимо да се обърне внимание на проблемите, които се появяват в хода на обучението в електронна среда и да се наблегне на разрешаването им – най-вече техническите такива.	Приема се по принцип	Не се съдържа конкретно предложение.

4.	<p>gabriela7 (10 декември 2020 г. 17:33:37 ч. – Портал за обществени консултации)</p>	<p>Проектът съдържа напълно необходими действия, породени от създалата се епидемична обстановка, но все пак смятам, че е важно да се обърне по-голямо внимание на киберсигурността. Преминването на толкова много студенти от присъствена към дистанционна форма, води своите рискове, а този аспект не е разгледан толкова подробно в проекта.</p> <p>Също така е необходимо да бъде анализиран и чл. 10, ал. 4 при изготвянето на оценка на въздействие – относно влиянието върху финансовото състояние на висшите училища.</p>	<p>Приема се по принцип</p>	<p>Наредбата регламентира изискванията за организиране на дистанционна форма на обучение, а не за дистанционното обучение по принцип, в т. ч. и провеждането му поради извънредни обстоятелства.</p> <p>Разпоредбите на чл. 10, ал. 4 не касаят само финансови средства, но наличието на други ресурси. МС прие национална програма, в рамките на която ще може да се осигурява и технологично оборудване. Възможно е използването и на други инструменти за финансиране.</p>
5.	<p>pehlivanov (14 декември 2020 г. 23:20:40 ч. – Портал за обществени консултации)</p>	<p>Дистанционното обучение противоречи на духа и смисъла на университетското образование. Приложимо е само към специализацията (следдипломната квалификация) - учен човек да го доучиш, и пак не е сигурно, че ще стане. За предаване на практически умения е почти неприложимо.</p> <p>Наредбата прави опасен скок в две направления:</p> <ul style="list-style-type: none"> - допуска дистанционно обучение в специалност от държавно регулирана професия (без коментар) - изравнява дистанционното обучение с редовното (чл. 4). По тази логика - задочното въобще да го отменим? <p>Отваря се Кутията на Пандора и Бог знае какво ще излезе оттам.</p> <p>Не е ясно какво НАОА ще оценява в общата среда (чл. 2). Ако се използва международно утвърдена система (MS Teams, Google Classroom, Moodle), каквато е масовата практика - каква може да е оценката? След това щяло да се оценява по спецификата на проф. направление/специалност от регулирана професия и на мен не ми става ясно - НАОА може да реши, че по дадено проф. направление/специалност от регулирана професия принципно може/не може да има дистанционно обучение, или пък в едно ВУ ще може, а в друго - не?</p> <p>Неоправдан за мен е подходът МС да се откаже от подробна уредба и да делегира на НАОА да решава в тази област какво може и какво не може.</p> <p>Достатъчно е ВУ да са задължени да поддържат електронна среда със задължителна регистрация на студента. Тя обаче може да е само резервен вариант за ситуации като днешната, като задължително ще трябва да включва система за видеоконферентна връзка, чието използване в занятията</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Липсва конкретно предложение. Не е направена разлика между дистанционна форма на обучение по смисъла на чл. чл. 42, ал. 10 от Закона за висшето образование и дистанционно обучение. Дистанционната форма на обучение е допусната чрез Закона за висшето образование, а настоящата наредба определя условията, при което то се осъществява. Тъй като наредбата е обща за всички специалности, в отделните нормативни актове, уреждащи обучението в специалности, водещи до упражняването на регулирани професии, се съдържат изисквания относно формата на обучение в тези специалности и, ако там дистанционната форма на обучение не е позволена, тази наредба няма как да се приложи, тъй като при общ и специален нормативен акт се прилага специалният.</p>

		да е задължително. В останалото време - подпомагаща система за допълнително подаване на материали към студента. Всичко друго в нашата родна действителност ще е средство за допълнителна стопанска дейност на ВУ, да го кажем любезно.		
6.	Shopov (15 декември 2020 г. 09:13:44 ч. – Портал за обществени консултации)	По повод на проектонаредбата (проекта) за дистанционното обучение - някои проблемни текстове с оглед на обучението по регулирани специалности. Пречка 1 - забраната на ЗВО (не откривам сега точната разпоредба) за дистанционно обучение за регулираните професии. По текстовете на проекта продължавам: - чл. 6, ал. 1, т. 1 проекта - как ще са „доказани“? Кой ще ги докаже? - чл. 11, ал. 2 - не е ясно това в края след „като в съдържателно отношение ...“. - чл. 11, ал. 3, т. 1 - до каква степен да са достъпни е-курсове? Неясно е. Моделиране на уч процес - меко казано странно звучи. - чл. 11, ал. 3, т. 2 - също е неясно, доколкото ако се предоставя учебно съдържание (учебници и др), може да се стигне до нарушаване на авторски права. Това ми е най-сериозната бележка. - чл. 13, ал. 1, т. 10 - неясна - по чл. 10 - за присъствена форма се говори и по медиите, и в становища на Министъра на образованието, но все пак е объркващо. Трябва да се прецизира. Доктрината и практиката в договорното право приема, че присъстващи са страните, които се виждат или чуват чрез телекомуникационно средство. Дефиницията на присъстващи има приложно поле и отвъд областта на сключване на договорите - арг. и чл. 32 (3) ЗЮЛНЦ, според която присъстващо е и лице, с което има двустранна телефонна или друга връзка, гарантираща установяването на самоличността му и позволяваща участието му в обсъждането и вземането на решения. Съгласен съм с мнението на Пехливанов, че не е особено уместно НАОА да бъде оставена да доуреди отношенията с критериална система и под. нейни актове. За съжаление проектът е недостатъчно ясен, ползват се мъгляви и дори объркващи формулировки (примерите съм ги дал по-горе) и резултатът е пак неясен.	Не се приема	Липсва конкретно предложение. Не е направена разлика между дистанционна форма на обучение по смисъла на чл. чл. 42, ал. 10 от Закона за висшето образование и дистанционно обучение. Формата на обучение е част от акредитационните процедури, а приемането на съответните критерии е част от Правилника за дейността на НАОА и в това отношение е напълно съобразен с Европейските стандарти и насоки за осигуряване на качество на обучението (ESG). Тъй като наредбата е обща за всички специалности, в отделните нормативни актове, уреждащи обучението в специалности, водещи до упражняването на регулирани професии, се съдържат изисквания относно формата на обучение в тези специалности и, ако там дистанционната форма на обучение не е позволена, тази наредба няма как да се приложи, тъй като при общ и специален нормативен акт се прилага специалният.
7.	НАОА (08 януари 2021 г. 13:18:51 ч. –	1. В чл. 2, ал. 1 и ал. 5 следва да се направи редакция, която да съобрази, че НАОА дава програмна акредитация на професионални направления и на специалности от регулираните професии, но не и на професионални направления, съответстващи на учебен предмет или модул от	Не се приема	Не става въпрос за отделен вид акредитация, а именно за програмна акредитация. Изразът „професионални направления, съответстващи на учебен предмет или модул от училищната

	Портал за обществени консултации)	училищната подготовка. НАОА не оценява самостоятелно отделни модули от училищната подготовка нито форми на продължаващо обучение.		подготовка“ е използван по смисъла на чл. 2 от Наредбата за държавните изисквания за придобиване на професионална квалификация „учител“
		2. Дистанционната форма на обучение е нещо различно от използвания в проекта за Наредба термин „електронни учебни дейности“. Отделни електронни учебни дейности могат да се извършват и при другите форми на обучение. Поради това е добре да се предвиди определение на използвания термин.	Не се приема	Електронни учебни дейности могат да се прилагат и в дистанционната форма на обучение. Самото заглавие на наредбата указва, че тя касае само тази форма на обучение.
		3. В чл. 13, ал. 10 не ясно какво се има предвид с думите „повсеместен достъп до учебната среда в различни контексти и ситуации“ и как точно същият би могъл да бъде анализиран и оценен.	Не се приема	Липсва конкретно предложение.
8.	Доц. Добри Ярков, ректор на Тракийския университет – Стара Загора Становището е получено чрез деловодната система на МОН	1. Да се доуточни текстът „институционална софтуерна платформа по чл. 4, ал. 5, т. 9, базирана на дигитален архив с консистентни и недублирани данни, и средства за техен експорт към електронната платформа по чл. 75, ал. 6 на Закона за висшето образование.“	Не се приема	Липсва конкретно предложение. Не се посочва какво от посоченият текст не е ясно.
		2. Считаю, че следва да се доразвие материята относно събирането и запазването на личните данни в контекста на чл. 12, ал. 1, т. 4, който е свързан с архивиране на видео записи от изпитните процедури.	Не се приема	Липсва конкретно предложение. Конкретни текстове могат да бъдат разписани в правилниците на висшите училища. По отношение на боравене с личните данни се прилагат и актовете от по-висока нормативна йерархия – закони и регламенти на ЕС.
		3. Експертната общност на Тракийския университет – Стара Загора подкрепя проекта на така представената наредба с предложение за по-прецизна регламентация в някои от записаните текстове.	Не се приема	Липсва конкретно предложение.
9.	Доц. Григорий Вазов ректор на ВУЗФ Становището е получено по електронната поща	Считаме, че заложените в чл. 11, ал. 3, т. 2 от проекта на новата Наредба условия, 50 на сто от основните информационни източници към учебната програма на задължителни дисциплини по учебен план да са достъпни чрез или в платформа за дистанционно обучение, са недостатъчни за осигуряването на високо качество на учебния процес и предлагаме този процент да бъде завишен на 75 на сто.	Не се приема	Минималният брой позиции по учебен план на избираеми дисциплини е една позиция с поне две дисциплини. Изискването за 100% наличие в системата за електронно обучение на всички задължителни дисциплини и минимум 50% от избираемите гарантира, че минималният стандарт от 240 кредита за ОКС „Бакалавър“ и 60 кредита за ОКС „Магистър“ е обезпечен с електронни учебни курсове. С оглед осигуряване правото на избор от страна на студентите е логично след получаването на

				акредитация всички избираеми курсове да бъдат електронно достъпни.
10.	<p>Проф. Соня Карабельова, декан на Философския факултет при СУ „Св. Климент Охридски“</p> <p>Становището е получено по електронната поща</p>	<p>1. Несъответствие между разписаното в Раздел I, чл. 4, т.2/1 Достъп до: индивидуални и групови електронни учебни дейности, електронно учебно съдържание, оценяване и педагогическа комуникация; И разписаните по долу в Раздел II, чл. 7, т.2 възможности за отчитане на аудиторна заетост на академичния състав, които не съответстват на описаното съдържание на ДФО, както и на неговия оригинален смисъл – комуникацията да е приоритетно асинхронна. Би било по-изчерпателно, ако формулировката е огледална т.е. – аудиторната заетост на АС в ДФО включва индивидуални и групови електронни учебни дейности, осъществени чрез синхронна и/или асинхронна комуникация със студентите.</p>	Не се приема	В случай, че се приеме направеното предложение в аудиторната заетост ще се включват и „индивидуални и групови електронни учебни дейности, осъществени чрез синхронна и/или асинхронна комуникация със студентите“. Това означава, че електронна учебна дейност „изнасяне на лекция без пряко участие на преподавателя“ (например негови видеолекции, гледани от студентите), ще се отчете като асинхронна комуникация със студентите, т.е. като аудиторна заетост. В такъв случай при поток от 150 студенти и видеолекции с продължителност от 3 часа, аудиторната заетост на преподавателя, в случая, ще е $150 \times 3 = 450$ часа, с което ще се изпълни и неговия годишен план, което е нелогично.
		<p>2. Несъответствие между разписаното в Раздел I, чл. 4, т.1 Обучението в дистанционна форма се провежда по учебна документация (квалификационна характеристика, учебен план, учебни програми, изискван брой кредити за получаване на диплома за придобита образователно-квалификационна степен и професионална квалификация), разработена въз основа на учебната документация за съответната специалност в редовна форма на обучение. И разписаното в Раздел III, чл. 12, т. 1/1 определяне на кредити за заетостта на студентите и формиране на натовареност на преподавателите във връзка с тяхното синхронизирано по време участие в електронни дейности по оценяване на знания и умения в рамките на учебния план и учебните програми; а. според нас, този принцип на определяне на кредити е различен от същия в редовната форма на обучение, където тази заетост е определена и се отчита като извън аудиторна т.е. в РФО изпитите „присъждат“ кредити, които обаче са резултат от положени часове труд, разписани по учебен план. б. освен това мислим че, кредитите в РФО са „синхронизирани“ между отделните дисциплини, така че заетостта на студенти и преподаватели да не</p>	Не се приема	Липсва конкретно предложение.

		<p>надхвърля позволеното по КТ, но в същото време те трябва да са изравнени и с тези в ДФО, които обаче изглежда ще трябва да включват и дейности, които в РФО не са аудиторна заетост.</p> <p>От тази гледна точка, смятаме че прилагането на Наредбата би могло да има въздействие върху РФО, без обаче това да е упоменато в наименованието ѝ, описаните цели и мотиви на предложението, както и в Предварителната оценка за въздействие.</p>		
		<p>3. Несъответствие между Раздел III, чл. 12, т. 5 възможност студенти от различни форми на обучение дистанционно да полагат изпити и наименованието на документа, с описаните цели и мотиви на предложението: осъвременяване на нормативната рамка за ДФО, както и в Предварителната оценка за въздействие – 8.2: не се създават нови регулаторни режими.</p> <p>Тъй като тази „възможност“ не е под условия, изглежда като по подразбиране, от което вероятно произтичат последици върху РФО, без обаче въпросната наредба да се отнася до тази форма на обучение.</p> <p>Това може да изглежда като подвеждаща информация, тъй като наредбата по заглавие се отнася до една, но съдържа потенциал да засегне друга форма на обучение, което всъщност е извън нейния обхват.</p>	Не се приема	Липсва конкретно предложение.
11.	<p>Проф. Анастас Герджиков, ректор на СУ „Св. Климент Охридски“</p> <p>Становището е получено по електронната поща</p>	<p>1. Проектът на наредбата, предвиждащ дистанционна форма на обучение да е приложима и относно специалности от регулираните професии не съответства на нормативната уредба, регламентираща държавните изисквания за придобиване на висше образование по тези специалности, а именно чл. 6 от Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите „Медицинска сестра“, „Акушерка“ и „Лекарски асистент“ за образователно-квалификационна степен „бакалавър“, чл. 5 от Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите "Медицина" и "Дентална медицина" за образователно-квалификационна степен "магистър", чл. 2, ал. 3 Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен „бакалавър“ по специалности от регулираната професия "Инженер в инвестиционното проектиране", чл. 5 от Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" и професионална квалификация "Юрист", чл. 5 от Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Фармация" за образователно-квалификационна степен "магистър", чл. 4 Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Архитектура" на образователно-</p>	Не се приема	<p>Списъкът с регулираните професии е динамичен документ и е възможно в него да бъдат включени професии, до чието упражняване води обучението по специалности, които могат да се изучават и в ДФО. С включването на този текст се избягва необходимостта от последваща актуализация на наредбата. При наличие на специална наредба, в която е уредено, че обучението по дадена специалност е само в редовна и/или задочна форма, наредбата за ДФО е неприложима. На следващо място не всички специалности съвпадат с регулираната професия, упражняването на която може да се осъществява след обучение по специалността. Например обучението по специалност „Право“ е предпоставка за упражняването на регулираната професия „адвокат“, но и на редица други професии, които не са регулирани.</p>

	<p>квалификационна степен "магистър" с професионална квалификация "Архитект", без да изразяваме претенции за изчерпателност на нормативните актове. В посочените актове е регламентирано обучението по съответните специалности да се провежда в редовна или задочна форма.</p>		
	<p>2. Считаме, че разпоредбата на чл. 2, ал. 5 е неясна и дава основание за двойко тълкуване. Налице е неяснота дали дистанционната форма на обучение относно повишаване квалификацията на специалисти с висше образование, както и за продължаващо и допълнително обучение по професионално направление ще подлежи на акредитация, каквато акредитация относно тези обучения не е предвидена в чл. 78 от Закона за висшето образование или висшите училища, получили акредитация по съответното професионално направление и институционална акредитация за провеждане на дистанционно обучение ще могат да провеждат дистанционна форма на обучение за повишаване на квалификацията, без това обучение да подлежи на акредитация.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Равнището на средата във висшите училища се проверява при институционалната акредитация. На основание чл. 85, ал. 1 от ЗВО НАОА има право да приема и утвърждава процедури за оценяване и акредитация. Според приетите от НАОА Указание и критерии за оценяване на дистанционна форма на обучение в професионално направление оценяването на средата се извършва или в рамките на институционалната акредитация, или чрез самостоятелна процедура, извън нея</p>
	<p>3. Чл. 7 ал. 1 предвижда планиране на натовареността на административния състав в дистанционна форма на обучение. Такива правила за натовареността на административния състав не се изискват за редовна и задочна форма за обучение. В случай, че остане като изискване в дистанционна форма, то освен административния състав, трябва да бъде включен и техническия. В допълнение, за равнопоставеност с редовна и задочна форма, трябва да бъдат направени други нормативни промени за тези две форми с аналогични изисквания. В противен случай, в тази точка трябва да остане само за академичния състав, което е нашето предложение. Предложение за изменение на чл. 7 ал. 1: „Висшите училища приемат и прилагат система от правила за планиране, формиране и отчитане на натовареността на академичния състав, участващ в организацията, провеждането и осигуряването на дистанционна форма на обучение.“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Нормата касае само дистанционната форма на обучение, тъй като това е предметът на Наредбата. Необходимостта от изрично упоменаване на административния състав е обусловена от спецификата на дистанционната форма на обучение и свързаните с това дейности (в т.ч. планирането и отчитането) и използването на информационни и комуникационни технологии. Техническият състав е включен в рамките на административния.</p>
	<p>4. Предлагаме в аудиторната заетост на академичния състав в дистанционна форма на обучение да не се включват часовете за обратна връзка, като разпоредбата се синхронизира и с понятието студентска аудиторна заетост съгласно чл. 5 от Наредбата за прилагане на система за натрупване и трансфер на кредити във висшите училища – считаме, че студентската аудиторна заетост и аудиторната заетост на академичния състав са обусловени. Същевременно предлагаме към извънаудиторната заетост да се</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предоставянето на обратна връзка е дейност с изключително значение за качествено провеждане на обучение в дистанционна форма, поради което направеното предложение не може да се приеме. Текстът, касаещ извънаудиторната заетост е допълнен с „и др.“.</p>

	<p>отчитат проведените семестриални и държавни изпити, респ. защиты на дипломни работи.</p> <p>Предложение за изменение на чл. 7 ал. 2: „Аудиторната заетост на академичния състав в дистанционна форма на обучение включва дейности като преподаване в аудитория и виртуална учебна зала, синхронно по време участие на преподаватели и обучавани в електронни учебни дейности по учебен план, работа в електронна учебна среда за подпомагане на студенти и докторанти, а извънаудиторната – проектиране, разработване и актуализиране на електронни учебни курсове и ресурси, даване на обратна връзка и оценяване на студентски задания и разработки, провеждане на семестриални и държавни изпити, респ. защиты на дипломни работи.“</p>		
	<p>5. По аналогични причини на тези за чл. 7 ал. 1 предлагаме чл. 7 ал. 3 да отпадне.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Необходимостта от изрично упоменаване на административния състав е обусловена от спецификата на дистанционната форма на обучение и свързаните с това дейности (в т.ч. планирането и отчитането) и използването на информационни и комуникационни технологии</p>
	<p>6. В чл. 7 ал. 4 да остане само отчитането за академичния състав.</p> <p>Предложение за изменение на чл. 7 ал. 4: „Отчитането на натовареността на академичния състав в дистанционна форма на обучение, както и на участието на обучавани в електронни учебни дейности, се основава и на електронни средства за архивиране и интелигентен анализ на процеса на обучение“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Необходимостта от изрично упоменаване на административния състав е обусловена от спецификата на дистанционната форма на обучение и свързаните с това дейности (в т.ч. планирането и отчитането) и използването на информационни и комуникационни технологии</p>
	<p>7. В чл. 8, ал. 3 т. 3 като компетентност на Центъра за дистанционно обучение е предвидено правомощието да „лицензира електронни учебни дейности и ресурси“. В действащата правна уредба лицензирането по своята правна същност е дейност, осъществяваща се от съответен държавен орган, /лицензиране в областта на образованието се осъществява от НАПОО съгласно Закона за професионалното образование и обучение/. Центърът за дистанционно обучение е специализирано звено към висшето училище, не е орган, на който да се предостави компетентност да издава лицензии. С оглед на което предлагаме чл. 8. ал. 3 т. 3 да отпадне.</p>	<p>Приема се</p>	
	<p>8. С оглед обстоятелството, че редица висши училища са създали самостоятелни звена, осигуряващи информационно и технологично обслужването на учебния процес, в това число и в дистанционна форма на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Центрове за дистанционно обучение във висшите училища са създадени по силата на сега действащата наредба. Липсата на единно звено</p>

	<p>обучение, предлагаме да отпадне чл. 8. ал. 3 т. 5 и да се създаде нова ал. 4 на чл. 8 и да се предвиди възможност по преценка на висшето училище осигуряването на тази технологична функционалност да се поддържа от съответното звено на ВУ.</p>		<p>за обезпечаване на дистанционната форма на обучение би компрометирала както координацията, така и осигуряването на интегрирана среда за дистанционно обучение на ниво висше училище.</p>
	<p>9. Предлагаме присъствените периоди на обучение в чл. 10, ал. 3 да се определят на базата на аудиторната заетост, предвидена за редовната форма на обучение по дадената специалност в учебния план/ това е и разрешението, възприето в чл. 11, ал. 3 от действащата наредба/, а не на база общ брой заетост по учебен план, в който брой се включат и часовете за самоподготовка.</p> <p>Предложение за изменение на чл.10 ал. 3: „Общата продължителност в часове на присъствените периоди на обучение не може да надвишава 15% от общия брой часове аудиторна заетост на обучаваните по учебен план.“</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>Направена е следната редакция: „Присъствените периоди на обучение не могат да надвишават 15% от общия брой часове по учебния план на съответната специалност в редовна форма на обучение.“</p>
	<p>10. Чл. 12 ал. 2 и ал. 3 обвързват равнището на средата за дистанционно обучение с ОКС „бакалавър“ и „магистър“ и ОНС „доктор“. В тази си част в проекта виждаме няколко проблема:</p> <p>i) Не е обосновано връзката между равнището на средата и провеждането на обучение в конкретни образователни и научни степени.</p> <p>Предлагаме чл. 12 ал. 2 и ал. 3 да отпаднат.</p> <p>ii) Направената връзка е обратнопропорционална на комплексността, продължителността и сложността в съответните степени. Затова считаме, че в случай, че се остави изискването за връзка между равнището на средата и степените, то след за ОКС „бакалавър“ да се изисква трето или четвърто равнище, за ОКС „Магистър“ трето равнище, а за ОНС „Доктор“ да са допустими и под трето равнище.</p> <p>iii) Възниква и въпросът в случай, че се допуска в чл. 2 ал. 5 провеждане на дистанционно обучение за СДК и ПО, както и за модули от ПП, за тях има ли изискване за обвързаност с равнището на средата.</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>Според предложението за специалности в дистанционна форма на обучение за придобиване на ОКС „магистър“ и ОНС „доктор“, за които (от гледна точка на сложност, задания с творчески елементи и т.н.) са характерни по-комплицирани дисциплини (в сравнение, например, с дисциплините за ОКС „бакалавър“), ще е достатъчна среда за дистанционно обучение с по-ниско равнище.</p> <p>Относно „провеждане на дистанционно обучение за СДК и ПО, както и за модули от ПП“ се създава ал. 4 към чл. 12 със следния текст „Висши училища със среда за дистанционно обучение от първо и по-горно равнище могат да организират ДФО по чл. 2, ал. 5.“</p>
	<p>11. Съгласно чл. 2 ал. 3 оценяването на дистанционната форма на обучение включва оценяване равнището на средата в съответното висше училище, като в чл. 11, ал. 1 са регламентирани четири равнища. С оглед необходимостта от технологично време за отговаряне на изискванията за четвърто равнище на институционалната платформа и свързането ѝ с неизградена и недефинирана все още електронна платформа на НАОА по чл. 75, ал. 6 от ЗВО, предлагаме да се определи едногодишен срок, в който висшите училища да осигурят средствата за експорт на данни към платформата на НАОА, както и да бъдат зададени изискванията, на които</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Според разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 4 от проекта на наредба висшите училища следва да осигурят институционална софтуерна платформа, базирана на дигитален архив с консистентни и недублирани данни, и средства за техен експорт към електронната платформа по чл. 75, ал. 6 на ЗВО.</p>

	<p>да отговарят за тази цел платформите на ВУ. Считаме, че в тази връзка е удачно добавянето на параграф в преходните и заключителни разпоредби, като например:</p> <p>„§5. Висшите училища осигуряват средствата за експорт на дигиталните архиви с консистентни и недублирани данни по чл. 11, ал. 1, т. 4 от настоящата наредба към електронната платформа по чл. 75, ал. 6 на Закона за висшето образование (ЗВО) в срок до една година след дефиниране на изискванията, включително тип и формат на данните за експорт към електронната платформа по чл. 75, ал. 6 от ЗВО в експлоатация.“</p>		
	<p>12. В документа липсва дефиниция на „електронно обучение“, използвано като термин в чл. 1 ал. 2. Предлагаме в преходните и заключителни разпоредби да бъде добавена такава, като например:</p> <p>„§6. Електронно обучение е обучение, което включва използването на информационни и комуникационни технологии в подкрепа на ученето и преподаването в различен контекст.“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Този подход е дискутиран от работната група, изготвила проекта на наредбата. Не е предложена конкретна дефиниция поради липсата на еднозначно определение на термина.</p>
	<p>13. Други конкретни предложения за редакционни промени, които предлагаме:</p> <p>чл. 4, ал. 5, т. 4 – да отпадне „лицензиране“</p> <p>чл. 4, ал. 5, т. 5 – да се добави „и дейности за технологична поддръжка на обучението и подкрепа на преподаватели и студенти“</p> <p>чл. 6, ал. 2 – да се добави „и технически персонал“</p> <p>чл. 13, ал. 1, т. 4 – да отпадне „лесно възприемане“ или да се замени с по-обективен критерий</p> <p>чл. 13, ал. 1, т. 6 – да се добави „и технологични“</p>	<p>Приема се</p> <p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p> <p>Приема се частично</p> <p>Не се приема</p>	<p>Предложението е част от чл. 4 ал. 2, т. 1, в която се визира по-общо понятие от предлаганото, а именно „индивидуални и групови електронни учебни дейности“, и не е необходимо да се споменава понятие с по-малък обем.</p> <p>Техническият състав е включен в рамките на административния.</p> <p>Чл. 13, ал. 1, т. 4 е допълнен по следния начин: „лесно възприемане на тяхното съдържание от обучаваните“.</p> <p>Целият текст на чл. 13, ал. 1, т. 6 гласи „електронните учебни и административни дейности“ като в конкретния случай думата „електронни“ включва и „технологични“.</p>